

*Els millors artistes
i les més famoses orquestres
impressionen exclusivament
per a*

"La Voz de su Amo"

Demani els nostres discos
en els magatzems de música més acreditats

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA - GIRONA

CONCERT N.º 86 DE LA SÈRIE ♦ CURS IX ♦ CONCERT VII

Representació de l'òpera de **Mussorgsky**, en quatre actes i un pròleg:

BORIS GODUNOFF

per la companyia "L'Opéra Russe" i una orquestra de 37 professors del
Sindicat Musical de Barcelona. Direcció: **Mtre. Ciril Slaviansky d'Agrenoff**

TEATRE PRINCIPAL

DIMECRES, DIA 15 D'ABRIL DE 1931, A LES DEU DE LA NIT

SERVEI DE TRANSPORTS
DE VIATGES EN AUTOMOBILS
LINIES REGULARS DE VIATGES
SERVEIS ESPECIALS PER A COL·LEGIS

Oliveras, S. A.

LUXOSOS I COMODES AUTOCARS PER A EXCURSIONS COL·LECTIVES DE TURISME I ESPORT

Prat de la Riba, 306-Teléf. 2
HOSPITALET (Barcelona)

Gràfiques
Darius Rahola

PREMSA, 7 - TELS 121 i 128 - GIRONA

Tota mena de treballs d'impremta, econòmics o de luxe.

**Tomàs, Solés i Cia.,
S. en Cta.**

Fundició, Tallers mecànics. Màquines i útils per a forns i pastisseries.
Construcció de màquines en general.

C. BARCELONA, 59 - GIRONA

josep taja
magatzem de queviures

c. barcelona, 13 - girona

**Tap Corona "RAPID"
i Varietats, S. A.**

Suc. de Vidal, Benetti i Cia., S. L.
& E. Freixedas

Pl. del Carril, 4 - GIRONA

J. A. MAGALDI
Suc. de Priante i Magaldi

Plateria, 9 - Girona - Tel. 9 Ur. i 44 Inter

Calefacció central, Lampisteria, Ferreteria, Vidres, Metalls,	Radiotelefonía, Bombes centrífugues, Bateria de cuina, Loza sanitària.
---	---

MERCERIA I NOVELTATS
Especialitat en guants, mitges, vels,
paraigües, moneders, perfumeria.
Sempre l'última novetat.

MANUEL GUILLAMET
PREUS LIMITATS

CIUTADANS, 11 :-: GIRONA

Electro-Química Berenguer, S. A.
FÀBRICA DE PRODUCTES QUÍMICS

Sosa càustica, clorur de calç, lleixius.

CAPITAL: 1.200.000 PTES.

C. Doctor Antic Roca - Tel. 82
Apartat Correus 24 - GIRONA

Dalmau Carles, Pla, S. A.

EDITORS
G
I
R
O
N
A

QUART ACTE. — Continua el drama amb la mateixa punyent intensitat del segon acte, ara.

El *primer quadro* transcorre també en el Palau Imperial, però a la sala de la Duma.

Els boiards discuteixen sobre el càstig que cal aplicar a l'usurpador. Chuisky, en arribar, explica com el tsar està pres d'una visió atroç, que és comprovada per tots en aparèixer Boris horroritzat. Quan aquest s'ha calmat un xic, se li anuncia que un monjo venerable sollicita audiència. Es Pimeno, que, sense altre preàmbul, conta un miracle succeït a la tomba del tsaritz Dimitri: "Una nit, un vell pastor, orb des de naixença, va oir una veu que li deia: "Aixeca't i ves-te'n a Ouglitch a resar sobre la meua tomba. Sóc el tsarevitx Dimitri, al qual el Senyor ha acollit entre els seus àngels". I apenes s'havia postrat damunt aquella tomba, el vell pastor, veié per primera volta la llum de Déu".

Un esgarip aterrador interromp la narració de Pimeno, i Boris, novament al·lucinat, defalleix, bo i sentint-se morir. Fa avisar, corrents, el seu fill, i ordena que li portin l'hàbit de frare que serà la seva mortalla.

I mentre volten les campanes i els monjos psalmodien un cant fúnebre, l'ànima de Boris abandona el seu cos.

El *quadro final* és, encara, més tràgic que l'anterior.

Les hordes populars s'han desbordat pel camp. Uns desarraïats han agafat un boiard i l'apallissen. Altres criden, ballen. I com estrany contrast, arriba un instant en què les paraules d'insult se senten barrejades amb una melodia dolça i melangiosa, mentre és perseguit i turmentat un ingenu *yurodivy*. Els dos "popes" de l'hotel tornen a aparèixer embriacs, cantant una cançó sensual. L'escena és un frenesi. Els crits de "Mori Boris" augmenten. Dos sacerdots romans passen entonant un himne a la glòria del tsar Dimitri. Sona, aleshores, un aire de marxa. "Glòria a tu, tsarevitx" criden els monjos i el poble. L'usurpador apareix i invita el poble que el segueixi al Kremlin.

L'escena queda deserta en un moment, i el *yurodivy*, l'ingneu, assegut en una pedra, gemega una monòtona cançó: Caiguen, llàgrimes amargues! Plora, ànima ortodoxa! Aviat arribarà l'enemic; aviat pujaran les tenebres, i amb elles, la nit obscura! Desgràcia, desgràcia per la pobra Rússia! Plora, plora, poble rus, poble famolenc.

Així fineix l'òpera "Boris Godunoff", aquest drama punyent amb el qual tan admirablement sabé Mussorgsky fer reviure i vibrar l'ànima russa, per a fer d'ell la seva obra cabdal.

CIRIL SLAVIANSKY D'AGRENEFF
Fundador i Director de «L'Opéra Russe»

L'eminent compositor (1) i il·lustrat director d'orquestra Cyril Slaviansky d'Agreneff prové d'aquella

(1) Com a compositor, el mestre Slaviansky d'Agreneff és una figura de relleu dins la fracció de la moderna escola russa que s'ha inspirat en les orientacions de Scriabin. Entre les seves obres més notables cal esmentar les òperes "Boiarin Orcha", "Les set princeses", "Faraon" i una trilogia mística; dues simfonies, dos quartets per a instruments d'arc, diversos poemes simfònics, composicions corals, cançons, etc.

inoblidable "Capella Russa" que, fa anys, omplí d'admiració tota l'Europa.

El seu pare, que n'era el director, va educar-lo en l'escola de disciplina i d'art que convertí aquella famosa institució en la primera manifestació d'art típicament rus.

Acompanyant el seu pare en les nombroses "tournées" que realitzava i cantant amb els coristes de la Capella, començà la seva educació mu-

sical, que completà més tard, a París i a Ginebra, on obtingué el primer premi de composició.

La seva carrera a Rússia fou brillantíssima, essent de remarcar, sobretot, els seus èxits obtinguts a la direcció de l'“Opera Imperial de Tiflis”, la qual deixà per anar a dirigir concerts i òpera a les principals ciutats del seu país.

L'any 1916 fou cridat a la capital de l'imperi per a dirigir l'Orquestra Simfònica de la cort imperial, i conservà aquest càrrec fins la caiguda de la monarquia.

En 1919 passà a la direcció del “Gran Teatre de l'Opera de l'Estat”, de Petrograd, lloc d'honor que li valgué la consideració unànime i en el qual obtingué els més remarcables triomfs.

Els esdeveniments que commogueren la seva pàtria l'obligaren a deixar-la en 1921, i emprengué un llarg viatge, aturant-se una temporada a Amèrica i també a Espanya, dirigint a Barcelona un concert de l'Orquestra Simfònica.

Posteriorment, decidí fixar la seva residència a París, amb la idea de crear aquesta famosa companyia d'òpera, per tal de poder disposar en qualsevol moment d'un conjunt teatral complet i permanent.

En conèixer el seu propòsit, la majoria dels exiliats russos que hi havia aleshores a París s'anaren a oferir desinteressadament a aquest cèlebre director, el qual, després d'una acurada selecció de veus, emprengué una ben laboriosa tasca de preparació del conjunt.

Els elements escollits pel mestre Slaviansky en 1923 no l'han pas abandonat des d'aleshores. Entre ells hi ha molts intellectuals (un ex-general, un doctor en medicina, un diplomàtic, advocats, poetes, arquitectes, pintors) que confosos entre els elements dels chors, van afermant la fama de la companyia per tot el món, en ampli romiatge artístic.

El mestre Slaviansky treballà durant tres anys amb els seus col·laboradors, i el dia 22 de juny de 1926 debutà públicament a París “L'Opéra russe”, amb una audició de concert de “El Príncep Igor”, de Borodín, i assolí el primer dels seus grans èxits ja mai més interromputs.

En temporades successives, aquesta companyia donà altres òperes en audició i també en representació; entre elles “Sadko”, de Rimsky-Korsakoff (Théâtre National de l'Opéra i grans associacions de concerts de París: Lamoureux, Colonne, Pasdeloup, etc.); “Ruslann et Lumille”, de Glinka (Trocadero); “Boris Godunoff”, de Mussorgsky; etc. Aquesta darrera òpera fou representada més de cent vegades durant la temporada 1929-30 per tot França, Bèlgica i diverses ciutats alemanyes.

Darrerament, la famosa companyia ha recorregut els principals teatres d'Espanya i Portugal, Bèlgica i Itàlia, assolint èxits tan grans per tot arreu que moltes de les poblacions tornen a sol·licitar-la ara, amb motiu de la seva segona tournée espanyola.

Donen fe d'aquests triomfs les crítiques altament elogioses de qualsevol periòdic espanyol.

En aquell moment es presenta un noble per anunciar l'arribada del Príncep Chuisky l'antic còmplice i actual conseller de Boris. Chuisky porta noves aterradores: la sublevació augmenta sense fre entre el poble, que marxa cap a la revolta instigat per un impostor que ressuscitant el nom de Dimitri ha aparegut a la frontera lituana per a fer-nos la guerra, li diu.

El tsar, tremolant de terror, allunya el seu fill i conjura a Chuisky perquè li certifiqui l'assassinat de Dimitri. I aquest, per a convèncer-lo, descriu el cosset ert i ensagnantat de l'infant, irradiant, sinó vida, una gran majestat, tal com fou exposat a l'església d'Ouglitch.

Els nervis malalts de Boris s'exciten més i més, furiosament ordena la sortida de Chuisky, i, en quedar sol, sofreix una nova allucinació, més terrible que l'anterior: veu, davant seu, el cadàver de la seva víctima, en una escena terrible, entre les més esgarrifoses que s'han portat al teatre.

En sa major part, el text és el mateix de l'obra de Puchkin. Unicament el que precedeix l'entrada de Boris i els episodis intercalats són deguts a la ploma de Mussorgsky.

TERCER ACTE. — Gregori, que ha arribat a Polònia, conspira contra Boris, a Sandomir.

Marina, filla del Príncep Mnichek, acaba la seva *toilette*, en companyia de les cambres, per esperar el fals Dimitri, qui n'està bojament enamorat. El jesuïta Rangoni, previ anunci d'una de les donzelles, apareix a la cambra, i, en una desconcertant escena, invita a Marina a què converteixi a la veritable fe els heretges de Moscou.

No menys desconcertant és el *segon quadro* d'aquest acte, que transcorre en un jardí, durant la nit. Ara és a Dimitri a qui empenen el jesuïta, en termes semblants als del quadro anterior, mentre aquest espera l'arribada de Marina.

Quan aquesta es presenta, el fals Dimitri li dirigeix apassionades frases amoroses, a les quals contesta ella confessant cruament la seva ambició d'ésser tsarina, més forta que el seu amor. Acaben, però, fent les paus i entonant un duo d'amor, a les darreres frases del qual s'afegeix la veu de Rangoni, amb un contrast ben acusat, en tots sentits.

Aquesta escena, que en l'obra de Puchkin és d'una gran bellesa, queda completament desfigurada en la de Mussorgsky.

Sobta, entre l'ambient essencialment dramàtic dels actes II y IV la intercalació d'aquestes dèbils escenes, que són suprimides en la majoria de les representacions.

LA CATALANA

SEGUROS CONTRA INCENDIO Y
EXPOSIONES DE TODAS CLASES

Contra la Pérdida de Alquileres, Riesgos
Locativo, de Recursos y de Paralización de trabajo a causa de incendio

FUNDADA EN 1865

INSCRITA EN REGISTRO DEL MINISTERIO DE FOMENTO
Domiciliada en BARCELONA - Paseo de Gracia, 2

Capital suscrito: Ptas 5.000.000 - Capital desembolsado: Ptas. 2.000.000
Reserva Estatutaria: Pesetas 1.000.000

Situación y desarrollo de la Compañía

Años	Primas	Siniestros indemnizados	Reserva de riesgo en curso	Reservas patrimoniales
1869	185.556'06	33.400'46	61.882'02	38.755'57
1879	349.627'24	114.208'14	116.542'41	143.269'68
1889	766.357'26	251.855'08	255.452'42	704.774'—
1899	1.201.734'32	449.790'19	400.578'10	817.534'70
1909	2.291.118'56	980.243'33	763.706'19	1.241.773'40
1919	10.693.513'31	5.916.647'64	3.564.504'43	1.885.000'—
1929	21.608.665'81	12.861.620'73	7.892.495'10	6.364.506'94

AUTORIZADO POR LA SUBINSPECCIÓN DE SEGUROS Y AHORRO EN 9 MAYO 1930

Comisionado principal en Gerona:

NARCISO BARTINA Y SAGUER

PROGRESO, 20, PRINCIPAL, 1.ª

NOVETATS
PUJADAS
•
GIRONA

RESTAURANT
BARRIS
CAFÉ : BRASSERIE
—
Servei especial
per a les sortides de teatre
—
Rambla Llibertat, 42 - Girona

ALTES NOVETATS
PER A SENYORES
MAGATZEMS LLENS

GIRONA

MIQUEL FERRER
Ciutadans, 6 : Girona
—
Casa especialitzada en HULES per a
taula, llits i especials per a Hospitals.
ARTICLES PER A VIATGE I ESPORT
—
Plumeros i Gamuses

**HOTEL
ITALIANS**
—
HOTEL DE PRIMER ORDRE
EL PREFERIT PELS TURISTES
—
C. CIUTADANS :: GIRONA

MODEST PETROVITX

MUSSORGSKY

El nacionalisme musical rus, iniciat per Glinka i estimulat sàviament per Dargomijsky, que de manera tan exuberant flori i granà en ple segle XIX, va tenir en "els cinc" (1) campions de tots els gèneres i de tots els estils. No podia faltar, doncs, en el grup el geni dramàtic, encarnat en la gran figura de Mussorgsky, "l'art del qual—segons paraules de Debussy—sembla el d'un curiós selvàtic que anés descobrint la música a cada un dels passos que la seva emoció anés caminant".

Per la seva intuïció admirable i el seu excepcional temperament, Mussorgsky ens ofereix el més bell model d'aplicació del folklorisme en les seves composicions, i especialment en les teatrals, d'en-

PRIMER ACTE. — En aixecar-se el teló, i en mig de tenebres, es descobreix l'interior d'una cella del convent del Miracle, en mig de la qual, a la claror d'una llumanera, el vell frare Pimeno va escrivint la crònica del seu temps, plena de narracions de sang. En un recó descansa el novici Gregori Otrepiev, qui es desperta de sobte atemoritzat per un somni sinistre. El vell monjo vol calmar-lo, i aquell l'interroga per a demanar-li detalls del tsaritz Dimitri. D'aquesta conversa dedueix Gregori que el tsaritz vindria a tenir la seva mateixa edat, i concep la idea d'escapar-se del convent, i, com a supervivent miraculós del crim, fer-se passar per Dimitri.

Quan Pimeno surt de la cella per anar a missa d'alba, Gregori s'exalta tot sol, pensant en el crim i fantasiejant sobre el seu projecte.

Tota aquesta escena, amb petites modificacions, està presa de l'obra de Puchkin.

El *segon quadro* representa un hostel caminer, prop de la frontera de Lituània. L'hostalera, que és una alegre comare, canta. Arriben dos frares sensuais, entre els quals hi ha Gregori, disfressat, per tal de poder, així, travessar la frontera.

El convent, que ha donat el crit d'alarma per la fuga del novici, ha extremat la vigilància de la policia fronterera, i mentre els frares Missail i Varlaam, satisfan amb el vi les seves velleïtats: uns agents vénen a interrogar els tres vianants, acabant per reconèixer Gregori, que en adonar-se del perill que el rodeja aconsegueix evadir-se després d'haver-se apoderat d'una arma.

El text, que en certs moments acusa una gran comicitat i és tot ell ple de vida, pertany en gairebé sa totalitat, a l'obra de Puchkin. Solament Mussorgsky va escriure el començament del quadro, recurrent a la lletra de cançons populars.

SEGON ACTE. — Transcorre tot ell en una de les sales de les habitacions privades del tsar, al Palau Imperial.

Xènia, la filla de Boris, al davant del seu retrat, plora la mort del seu estimat. La dida vol aconsolar-la, i li proposa un joc, a imitació del seu germanet Fedor, qui desmunta un complicat rellotge.

En mig d'aquest quadro entra el tsar, qui dirigeix dolces paraules als seus fills. Orgullós del que ha après, el tsarevitx Fedor, descriu al seu pare el mapa de l'Imperi rus, contestant-li aquest que tot aquell gran imperi un dia no llunyà serà regit per ell.

Davant la idea d'aquest suprem poder, no pot Boris evadir el record del crim en virtut del qual va adquirir-lo, per la qual cosa és víctima d'una allucinació.

(1) Balakireff, Cèsar Cui, Borodin, Mussorgsky i Rimsky-Korsakoff.

HOTEL DEL CENTRE

HOTEL OFICIAL DEL
TOURING CLUB ESPAGNOL

Ciutadans, 4 - Telèf. 50 - Garatge
GIRONA

Fàbrica de Xocolates,
Cafès, Tes i Sucres

Vda. de Segundí Gruartmoner

Mercaders, 8 : Girona

Associació de Música de Girona

presenta als seus associats els conreadors de
la música de més sòlid prestigi. Dóna,
almenys, nou concerts cada curs, d'oc-
tubre a juny. Inaugurà la seva
actuació l'octubre de 1922,
i porta celebrats, amb
el present, 86
concerts.

EMILI TEIXIDOR

NOVETATS

BESADÓ, 3

GIRONA

El Autonomista
DIARI REPUBLICÀ

Informacions d'última hora

Redacció i administració:
PREMSA, 7 : TELÈFONS 121 i 128
GIRONA

tre les quals, i al costat de Khovantxina, Boris Godunoff destaca com l'obra mestra del compositor i com la més coneguda i característica de l'interessantíssim repertori rus.

Modest Petrovitx Mussorgsky va néixer el dia 28 (16, del calendari rus) de març de 1839, en una propietat dels seus pares dels afores del poblet de Karew (govern de Pskow, districte de Toropets), situada en una regió plena de boscos, de llacs i rius i camps de lli. La vida de Mussorgsky començà, doncs, en ple camp, al cor d'aquell poble les emocions i passions del qual evocà més tard de manera tan sensible amb la música i les paraules per ell mateix compostes per a les escenes populars del Boris, L'orfe, Khovantxina, El Seminarista, etc.

Des de molt petit la seva mare començà a donar-li les primeres lliçons de piano, que foren completades, després, per una pianista alemanya. Als set anys ja executava Mussorgsky petites obres de Liszt. Per tal de desenrotllar les seves extraordinàries i precoces dots artístiques, el seu pare va portar-lo en 1849 a Sant Petersburg, juntament amb el seu germà Filareto.

Els progressos del jove Modest foren tan ràpids que als dotze anys ja va participar en un concert benèfic.

En 1852 va entrar a l'escola dels Banderers de la Guàrdia, sense però deixar les lliçons del seu professor Herke. Allí es lliurà a una intensa disciplina mental: aprengué el llatí i l'alemany, s'apassionà per la teologia i travà una bona amistat amb el sacerdot Krupsky, el qual li mostrà els secrets de l'antiga música grega, que li foren preciosos, més endavant, en l'escriptura del Boris, i, especialment, de la Khovantxina.

En 1856 inicià les seves relacions amb Borodin i Dargomijsky, que ben aviat es convertiren en una amistat profunda. Les idees d'aquest darrer sobre l'art musical són les mateixes que les que Mussorgsky afirmarà més tard per medi de la paraula i per ses pròpies obres.

En les reunions que celebraven a casa de Dargomijsky, Mussorgsky va "viure-hi, per primera vegada, la veritable vida musical" i aprengué a conèixer la música russa. Intimidà amb Cèsar Cui i Balakireff, formant tots plegats un grup de joventut que tot proposant-se crear un moviment menys rutinari que el regnant en aquella ocasió, aconseguí renovar totalment la música nacional. Fou en aquella època quan Mussorgsky començà la composició de les seves primeres obres serioses, després de dimitir el càrrec que havia guanyat dintre l'exèrcit, el qual li impedia de lliurar-se totalment al cultiu de l'art, que estava convençut que era la raó de la seva vida.

TALLERS MECÀNICS
M. SARASA

INSTAL·LACIONS I CONSTRUCCIONS DE MAQUINÀRIA

FIGUEROLA, 16 • TELÈFON 299 • GIRONA

Puntonet

*confecciona vestits de
luxe, a preus reduïts.*

Constitució, 5, pral.-Girona

FARMÀCIA

**R
I
B
A
S**

VOL DIR GARANTIA

NINA D'AGRENEFF

E. RICHTER

PROLEG. — L'exposició, que és molt simplificada, comprèn les dues escenes del proleg.

El *primer quadro* té per marc el convent de Novodievitchi (de prop de Moscou), en el qual està reclòs Boris.

Els grans senyors de l'Imperi i les més altes dignitats eclesiàstiques tracten de convèncer-lo perquè accepti la corona, mentre el poble, al pati del monestir, implora l'adveniment del tsar al tron.

El Secretari de la Duma, davant la insistència i els crits de la plebs, apareix per a comunicar a la multitud:—Boris s'ha refugiat al convent i no vol acceptar la corona. — Però una veu, trencant el silenci, exclama: —Encara Déu pot il·luminar la seva ànima. — I els *kalieki* (cantants d'oracions) entonen un himne fervorós, escoltat amb gran unció per tota la massa agenollada.

Tot el text d'aquest primer quadro és de Mussorgsky, i no té cap relació de correspondència amb l'obra de Puchkin, igualment com passa amb el *segon quadro*, d'una gran vivacitat i colorit, que té per escena la plaça de Kremlin (a Moscou) en el dia de la coronació de Boris. Aquest apareix entre la multitud, greu i preocupat, aclamat i victorejat per tots, mentre les campanes són llançades al vol.

Fàbrica
PORTLAND
ciments, calç hidràulica

Ø
Omedes C.^{ia}
S. L.

CASA FUNDADA EN 1860

Ø
Carretera Barcelona, 12
GIRONA

Doctor Roca

Farmàcia, Ortopèdia,
Perfumeria, Espectícs

Plaça de l'Oli-Tel. 135-Girona

THARRATS

—
Paviments d'Art
—

GIRONA - BÉZIERS

Adolf Puig de Revenga

Representant exclusiu
en la província dels automòbils

CITROËN

Girona

OLGA MONSKA

ROMÀ SAVALIEFF

La seva personalitat, fins aleshores en plena evolució, s'orientà de seguida cap al camí definitiu.

Flac de salut i de cos, i molt dèbil per a sobreposar-se a les contrarietats de tota mena que sofria i li restava encara sofrir, decidí passar una temporada de repòs al camp; i el fet de tornar a reviure els seus anys d'infantesa entre els maleixos camperols que tant estimà sempre, va contribuir a accelerar l'evolució; i arribat ja al punt essencial, cantà com encara ningú no havia cantat mai, els innocents, els pobres i els desamparats, amb qual cant abastà l'únic objecte d'aquell bell període creador que durarà ja fins a l'instant en què la misèria fisiològica debiliti les seves facultats.

Després, tornà a la capital on visqué, durant tres anys, en camaraderia amb els seus cinc companys, el contacte dels quals exercí una benfactora influència en la seva ànima i en les seves obres. Són d'aquella època nombrosos fragments destinats a l'òpera Salambó, i utilitzats per altres partitures, i les primeres melodies.

Faltat de recursos, es veié obligat, en 1863, a acceptar un modest destí administratiu, el qual va haver d'abandonar, però, a les darreries de l'estiu de 1865, a causa d'un nou atac de la seva malaltia nerviosa.

Altre cop al camp, passà tres anys a Minkino, a casa del seu germà, alternant la vida familiar (la placidesa de la qual causà una

TINTORERIA BARCELONESA
DE

SALVI PIFERRER

LA PRIMERA I MÉS IMPORTANT
A VAPOR D'AQUESTA PROVÍNCIA

BALLESTERIES, 4 - GIRONA

Camises - Gorres - Corbates - Capells
CONFECCIONS PER A HOME

Casa Oriol Carbó

QUATRE CANTONS : GIRONA

AGÈNCIA OFICIAL

GARATGE
CALLICÓ

★
Jaume I, 46 i 48 : Girona

EXHIBICIÓ DE LA

MERAVELLOSA

RADIO-ELECTROLA
"LA VOZ DE SU AMO"

AMB DISPOSITIU PER A LA
IMPRESSIÓ DE DISCOS A CASA

DEMOSTRACIONS I VENDA, AGÈNCIA EXCLUSIVA:
SALÓ DE MUSICA CASA SOBREQUÉS :: GIRONA

BORIS GODUNOFF

Boris Gudonoff governà a Rússia amb l'autoritat d'un regent durant el regnat del tsar Fedor, fill d'Ivan el Terrible, elegit a la mort del seu pare, en 1597.

Alguns anys abans, el segon fill d'Ivan, el tsarevitx Dimitri, havia estat trobat a Ouglitch amb la gargamella travessada per un punyal.

La veu pública secretament acusava Boris com autor o instigador del crim, per a beneficiar-se'n posteriorment.

Sobre aquests fets, trets de l'obra de Puchkin, descansa l'argument de l'obra de Mussorgsky, el qual s'acollí a aquesta opinió del crim acreditada entre el poble per a fer-ne un dels elements principals per a l'interès de la versió dramàtica.

Des del punt de vista històric, però, el paper de Boris és totalment inexacte, puix ben al revés d'ésser el tirà pintat en el llibre de Puchkin, Boris, primer que res, fou un pacifista que encaminà tots els seus esforços a aconseguir l'augment de la prosperitat de l'Imperi.

El drama de Puchkin, no estava destinat pas al teatre; i, per tant, més que una veritable acció escènica, l'òpera mussorgskyana ve a ésser una il·lustració de la vida de Boris, puix que aquest es limità a glossar en la seva versió de l'obra els moments més dolorosos del gran drama nacional, simplificant el text tot el possible i intercant l'hi fragments de la seva exclusiva elaboració. I encara, no concretà solament l'interès de l'obra en la patètica història del protagonista, sinó que volgué fer del poble el personatge principal de la representació, movent-lo i agitant-lo, revoltant-lo i entendent-lo. L'acció comença en mig del poble, implorador, i acaba amb el desbordament de les masses, en el quadro de la revolta, la força de la qual és vivent en tot el transcurs de l'obra.

REPARTIMENT

Boris Godunoff, F. Romà Savalíeff. *Xènia*, Olga Monska. *La dida de Xènia*, Lidia Koretzky. *L'hostalera*, Nina d'Agrenéff. *Fedor*, O. Glotova. *Dimitri*, Wladimir Karavia. *Pimene, monjo*, E. Richter. *Príncep Chuisky*, N. Postnikoff. *Varlaam*, Boris Levitzky. *Missail*, E. Kalnine. *El desterrat*, E. Richter. *Boiard de la Cort*, K. Blum. *Herald*, B. Zakharoff. *L'innocent*, F. Andreeff.

Heralds, guardians, camperols, gent de Moscou, peregrins.

Heralds, guardians, camperols, gent de Moscou, pelegrins.

ARGUMENT

L'òpera està dividida en un pròleg i quatre actes. El pròleg es subdivideix en dos quadros, i en altres dos quadros cada un dels actes primer, tercer i quart. A causa d'aquestes vastes proporcions, és freqüent—per no dir obligat—la supressió d'alguns d'aquests quadros, que, en general, són els del tercer acte, aliè del tot al nervi del drama.

AGÈNCIA ADMINISTRATIVA DE VICENTS CÀNOVAS SOLER

REPRESENTACIÓ D'AJUNTAMENTS,
CORPORACIONS I PARTICULARS
DAVANT LES OFICINES PÚBLIQUES.
HABILITACIÓ DE CLASSES PASSIVES

DELEGACIÓ DEL SUBDIRECCIÓ DE
BANCO VITALICIO DE ESPAÑA "COVADONGA, S. A."
FORÇA, 1 - APARTAT 1 - GIRONA

BERTRAN I VIDAL

Agents de préstecs per al

Banco Hipotecario de España

Préstecs amortitzables a un llarg termini,
sobre finques rústiques i urbanes, reem-
borsables a voluntat, lliures de l'Impost
sobre Utilitats. Préstecs especials
per al foment de la construcció.

DELEGACIÓ A GIRONA:
FORÇA, N.º 1 :-: APARTAT 1

sensible millora a la seva dolença) amb freqüents viatges a ciutat per assistir a les reunions de casa de Balakireff, en les quals hi figurava ja Rimsky-Korsakoff.

A principis de 1868 concebí la idea de posar música a la comèdia de Godol El Matrimoni, no passant, però, del primer acte, abandonat per emprendre la composició de Boris Godunoff. A la tardor d'aquest any tornà a instal·lar-se a la capital, ocupant, fins a 1879, un càrrec que li deixà lliures diverses hores del dia. Fou, aquest, el període més feliç de la seva vida, en el qual més treballà, animat i rodejat sempre de tots els seus amics. La idea que li fou proposada per un d'ells de compondre un drama musical basat en el Boris Godunoff de Puchkin va seduir-lo, i es lliurà de seguida i totalment a la tasca. Treballà amb una rapidesa extraordinària, de tal manera, que, a l'any escàs de començar-la, deixava ja completament enllestida la primera versió de l'obra, que orquestrà a l'hivern següent. Aquesta primera versió, que era molt més curta que la definitiva, no li fou acceptada, i per això es va veure obligat a emprendre una sèrie de retocs, afegiments i modificacions en virtut dels quals Boris Godunoff adquirí la forma sota la qual ha arribat fins a nosaltres.

L'any 1871 gairebé el dedicà tot a les reformes del Boris, per a poder-ne donar algunes representacions privades en les cases de diversos amics seus.

Fins al febrer de 1873 no es pogueren representar públicament (Teatre Maria) tres fragments de l'òpera, que foren molt del gust

LA DUMA. Decorat del darrer acte

VARLAAM

MISSAIL

del públic i valgueren una gran acollida a Mussorgsky, qui rebé per primera vegada una gran corona de flors de part d'una admiradora desconeguda.

Alguns mesos més tard començaren els assaigs de l'òpera completa, i el 24 de febrer de l'any següent tingué lloc la primera representació al mateix Teatre Maria.

Amb aquest motiu va poder tenir Mussorgsky una satisfacció completa, puix que no solament guanyà un entusiasta acolliment popular, sinó que rebé l'entusiasme de la jove generació, en reconèixer l'alt significat de l'obra i la seva forta originalitat, malgrat que la crítica formulés nombroses objeccions d'aquelles amb què generalment acull qualsevol obra vertaderament original en tots els països i en totes les èpoques. Foren donades vint representacions seguides del Boris amb les sales plenes, i la música es féu gairebé popular.

Després, va compondre, entre altres obres, una sàtira musical guinyolesca, acabà l'admirable sèrie de les cançons de "La cambra dels nens" i va escriure una altra ben coneguda sèrie de peces per a piano titulada "Quadros d'una Exposició", la qual, juntament amb "La nit en el Mont Pelat" és el més significatiu de la producció instrumental mussorgskiana, i, encara, malgrat la fatiga que a causa del seu lamentable estat de salut li produïa el treball, continuà la

composició de la Khovantxina, que havia començat després d'enllestir la segona versió del Boris. També intentà la composició d'una altra gran òpera "La Fira de Sorotchintzky", però no arribà a escriure'n més que alguns fragments.

A partir de 1876 va viure molt malenconic. En 1878 morí el seu gran amic Petrov (creador del paper de Varlaam, en el Boris), que era l'home a qui més estimava, i aquesta pèrdua el deixà desconsolat i desfet.

En 1880 encara intentà d'escriure una gran suite per a orquestra, projecte del qual va haver de desistir per estar ja esgotada la seva naturalesa. Passà l'estiu d'aquell any novament al camp, treballant per darrera vegada en la Khovantxina. En 1881 ingressà a l'Hospital Militar, totalment desfet per l'alcohol.

Les darreres setmanes de la seva vida foren molt tristes, malgrat anar-li a fer companyia, prop del llit, els seus amics i constants companys de lluita, i de manera especial Balakireff, el qual encara va parlar amb ell a la vigília de la mort, que ocorregué el dia 28 (16 de març de 1881), data en la qual complia els 42 anys.

Tal fou l'estranya sort d'aquell singular i gran creador d'ànima ardent i plena d'efusió, a qui il·luminà sovint una llum sobirana per a collocar-lo en una situació particular i en certa manera única dintre la història de l'art universal.

Mussorgsky està enterrat en el cementiri del Convent d'Alexandre Newsky, on fou erigit un monument a la seva memòria en 1885.

Rimsky-Korsakoff, Liadoff i Stassow (el seu biògraf) s'ocuparen activament en la publicació de les seves obres. Rimsky acabà i orquestra Khovantxina, que fou estrenada en 1885. També féu una altra versió Boris Godunoff, sota el nou aspecte del qual fou representat altra volta en 1896 a Sant Petersburg.

